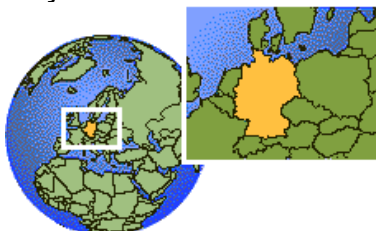

GERMANIA

POZIȚIA GEOGRAFICĂ: Germania este situată în Europa Central-Nordică, între 47⁰16'-55⁰03' latitudine nordică și 5⁰56'-15⁰02' longitudine estică. *Limite* Marea Nordică, Danemarca, Marea Baltică, Cehia, Austria, Elveția, Franța, Luxemburg, Belgia, Olanda, Polonia. Suprafața Germaniei este de 356 945 km².

STATUTUL: Republică parlamentară, stat federal, potrivit Legii Fundamentale din 23.05.1949, devenită Constituție a celor două Germanii unificate la 03.10.1990. Activitatea legislativă este exercitată de un parlament bicameral, compus din Bundesrat și Bundestag, iar cea executivă de guvernul federal numit de Bundestag după alegerile legislative. Partide politice: 10 formațiuni printre care uniunea creștin democrată. Șeful statului (președinte) Richard Freiherr von Weizacker; prim-ministru Helmut Kohl.

CLIMA: Clima este temperat oceanică și de tranziție în nord de-a lungul țărmului Mării Baltice. Pe coastă iernile sunt mai blânde (-1⁰C în ianuarie) și verile relativ răcoroase (22⁰C în iulie), dar spre vest verile sunt mai călduroase și iernile mai reci. Precipitațiile medii anuale însumează 585 mm, fiind mai scăzute (cca 500 mm/an) în câmpie și mai ridicate în zona montană unde depășesc 1000 mm/an.

RELIEFUL: Pe teritoriul Germaniei se succed, de la nord la sud, trei mari unități naturale: *Câmpia Germaniei de Nord, masivele hercinice ale Germaniei de mijloc și Alpii Bavariei* cu platourile care îi preced.

Câmpia Germaniei de Nord, sector al Marii Câmpii Nord-Europene, este netedă la vest de Berlin și străbătută de două șiruri de dealuri morenaice, mai mult sau mai puțin paralele. Treptat această câmpie trece într-o zonă muntoasă de înălțime medie. Astfel în vest se află Masivul Harz, erodat, cu aspect de platou cu altitudini de 300-900 m (cu alt. maximă de 1142 m în vârful Broken), iar în sud Munții Pădurea Thuringiei (altitudine maximă în vf. Grosser Beerberg-982 m), Munții Vogtland și Munții Metalici, caracterizați prin culmi netede cu aspect de podișuri, ultimii culminând la 1214 m în vârful Fichtelberg. Țărmul Mării Baltice este cea mai mare parte jos, doar în unele locuri fiind mai înalt și abrupt-de exemplu lângă orașul Sassnitz.

Masivele hercinice se află în zona centrală a Germaniei. Aceste masive sunt erodate cu aspect de podișuri și despărțite de depresiuni largi, mai cunoscute fiind : Masivul Șistos Rhenan (podisș vălurit cu alt. de 500-700 m și tăiat de văi adâncite în

chei), Munții Pădurea Thuringiei, Jura Suabă (care culminează la 1015 m în vf. Lemberg), Jura Franconiană, Pădurea Boemiei, Harz (podiș cu alt. de 300-900 m), Munții Metalici, în sud-vest se află un masiv vechi erodat, cu aspect de podiș în nord și mai înalt fragmentat în sud, Munții Pădurea Neagră care ating care ating 1493 m în vf. Feldberg.

În sudul Germaniei se desfășoară *Alpii Bavariei* (cei mai înalți munți de pe teritoriul țării 2963 m în vârful Zugspitze), constituiți din lanțuri orientate de la vest la est, în mare parte calcaroase. La poalele acestora se întinde platoul Dunării. Alpii Bavariei sunt formați din trei masive: Allgau, la vest de Lech (care culminează la 2589 m în vf. Hochvogel), Prealpii Bavariei, între Lech și Ill (2963 m în vf. Zugspitze, alt. maximă din țară) și Alpii Berchtesgaden (Watzman 2700 m)

VEGETAȚIA: Vegetația naturală este cea de lande cu păduri de conifere (peste ¼ din suprafață este acoperită de păduri de pin, fag, stejar, în Masivul Harz predomină pădurea de foioase în timp ce în Pădurea Thuringiei și în Munții Metalici cea de conifere). Fauna este destul de variată și cuprinde elemente caracteristice atât Europei nordice, cât și estice și sud-estice: căprioara, jderul, pisica sălbatică, bizamul, hârciogul, sturzul, privighetoarea, bufnița pitică, ciocănitoarea neagră, etc.

REȚEAUA HIDROGRAFICĂ: Rețeaua hidrografică se dirijează spre nord, către Marea Baltică principalele râuri fiind Elba și Oder. *Elba* izvorăște din Munții Sudeți (1165 km lungime totală), fiind navigabilă în întregime și este legată prin canale cu alte sisteme hidrografice ale Europei Centrale și Occidentale. Principalul său afluent este râul Saale (care drenează sudul țării și are o lungime de 427 km, navigabil fiind doar pe 157 km).

În est curge *Oderul* (848 km lungime totală), care izvorăște din zona de contact a munților Sudeți și Carpați și se varsă în Marea Baltică (Golful Szczecin), fiind legat prin canale cu Vistula și Elba. Cel mai lung canal este Oder-Havel.

Rețeaua hidrografică a Germaniei mai este alcătuită și din alte două bazine: Marea Nordului (Elba, Weser, Ems, Rhein) și Marea Neagră (Dunărea). Rinul (este una dintre principalele artere fluviale, navigabil pe 700 km) drenează împreună cu afluenții săi (Main, Neckar, Ruhr, Moselle) partea de vest și centrală, Elba, Weserul (805 km lungime) și Emsul (387 km) câmpia nordică iar Dunărea partea de sud, izvorând din Munții Pădurea Neagră și străbătând teritoriul Germaniei pe o distanță de 650 km (navigabilă pe 387 km). Toate aceste fluvii și râuri sunt legate între ele printr-un vast sistem de canale ce însumează 2414 km. În sud Germania împarte cu Austria și Elveția lacul glacial Boden See cu o suprafață de 537 km² și o adâncime maximă de 252 m.

SOLURILE: Podzolurile (apar sub pădurile de conifere sau de amestec de conifere cu foioase), argiluvisolurile (se formează la latitudini temperate) și cernoziomurile (se găsesc în zonele de stepă cu climă temperat-continentală) fac parte din solurile Germaniei.

POPULAȚIA ȘI ORAȘELE: Germania are 79 951 000 locuitori (1871: 41 000 000; 1915: 67 900 000; 1937: 69 000 000 locuitori). Natalitatea este de 11,2 ‰, mortalitatea de 11,5 ‰, populația urbană 84 ‰ din locuitori. Orașele principale (locuitori):

1. **Berlin** 3 282 000
2. **Hamburg** 1 700 000
3. **Munchen** 1 200 000

4. **Koln** 950 000
5. **Frankfurt am Main** 650 000
6. **Essen** 630 000
7. **Dortmund** 600 000
8. **Stuttgart** 580 000
9. **Duisburg** 540 000

Germanii sunt în proporție de 93 % iar străini (turci, iugoslavi, italieni, greci, polonezi, austrieci, spanioli), 7 %. Cele mai mari concentrări de populații se află de-a lungul văii Rinului și zona înconjurătoare, în deosebi în Ruhr (car se prefigurează drept un megalopolis) unde densitatea depășește 5 500 loc./km² în jurul marilor orașe și în regiunile Saxono-Thuringiană. Zone mai puțin populate sunt câmpia, în nord, și Alpii Bavariei în sud. Culte: protestantism 40 %, catolicism 35 %, 25 %: culte neprotestante, islamism, ortodoxism.

ECONOMIA: În ciuda efortului material făcut pentru integrarea fostei R.D.G (Republica Democrată Germană), Germania a devenit, în ultimii ani locomotiva economiei mondiale. Economia Germaniei este una dintre cele mai dezvoltate și solide din lume, bazată pe industria prelucrătoare (locul I pe glob la mai multe produse) și comerțul exterior (cel mai mare exportator mondial de mărfuri). Dispune în principal de unele resurse energetice (în deosebi cărbuni: inferiori în bazinul Saxono-Thuringian și superiori în Ruhr, două dintre cele mai mari de pe glob; cca. 500 000 000 de tone exploatare anual) și de sare (al-III-lea producător mondial), sulf, etc. Industria prelucrătoare este axată pe chimie (primele trei grupuri industriale mondiale în domeniu sunt germane: **BASF**; **HOECHST**; **BAYER**) și construcția de mașini (în deosebi mașini unelte, utilaje industriale, autovehicule, mecanică de precizie, aparatură optică, aparate electrice și electrotehnice – ocupând unul din primele locuri pe glob). Produse industriale exportate (mii tone-1972): energie electrică (72,8 md. KWh din care 1,2 md. KWh hidroenergie), fontă și feroaliaje (2114,0), oțel (5890,0-1973), cocs metalurgic (1605,0), aluminiu (60,0), cupru rafinat (42,0), plumb (20,0), staniu (0,6), zinc (15,0), tractoare, mașini, textile și agricole, autovehicule (169 660 buc. din care 139 600 autoturisme), biciclete, locomotive, vagoane de cale ferată, nave (348 000), aparate de radio (1 041 000 buc.), televizoare (430 000), mecanisme de precizie, ceasuri, aparate optice, aparate fotografice. Capacitatea rafinării de petrol a făcut ca Germania să exporte: benzină (2507 tone), uleiuri ușoare (3785 t), uleiuri grele (6011 t), acid sulfuric (1058 t), acid azotic (420,6 t), acid clorhidric (92,5 t), îngrășăminte potasice (2556 t), îngrășăminte azotoase (402 t), sodă caustică (420 t), materiale plastice și rășini sintetice (495 t), cauciuc sintetic (132,7 t), anvelope (5 192 000 buc.), produse farmaceutice, cherestea (1 900 000 m³), hârtie (1107 t din care 100 t hârtie de ziar), celuloză (849 t), ciment (9 547 t), fire de bumbac (61,8 t), țesături de bumbac (242 mil. m²), fire de lână (62,4 t), țesături de lână (35 mil. m²), fire și fibre artificiale (153,4 mil), încălțăminte, pielărie, porțelan, țigarete (17,6 md. buc.), lapte (7635 t), unt (280 t), brânză (152 t), carne (1286 t), margarină (192,5 t).

AGRICULTURA: În cadrul agriculturii predomină zootehnia (70% din producția totală), îndeosebi creșterea porcinelor (locul IV pe glob) și bovinelor. Producția vegetală, limitată de condițiile, naturale nefavorabile, se bazează pe cereale (cca ½ din suprafața cultivată) : grâu (2744,0 tone), secară (1904,1 t), orz (2592 t), ovăz (890 t), sfeclă de zahăr (7233 t), semințe de in (5 t), fibre de in (4,8 t), cartofi (12

140 t), ceapă (100,4 t), tomate (31,3 t), mazăre (35 t), varză (350 t), fasole (14,5 t), mere, pere, prune și cireșe (în total 533,3 t).

Șeptel (mil. capete) :bovine (5,3), porcine (10), ovine (1,6), caprine (1), cabaline (0,1).

Pescuitul: în anul 1972 au fost prinși 323 281 tone pești.

Germania are o rețea de transporturi care constă în :

- Transport fluvial și maritim, cele mai importante porturi pentru mărfuri sunt: Hamburg (45,9 mil. t), Bremen (23,4), Emden (12,4), Lubeck (5,6), Nordeham (3,4)
- Transportul aerian 10,2 miliarde călători (în anul 1980).Cele mai importante aeroporturi sunt: Frankfurt am Main, Dusseldorf, Hamburg, Hannover.
- Transportul feroviar: căi ferate-37088 km (9956 km electrificați)
- Transportul rutier constă în 2139717 km de șosea, Germania având 19 516 987 de autovehicule (în 1980).

MONEDA:1 marcă germană=100 Pfennige.

ÎNVĂȚĂMÎNTUL: În anul 1972 Germania număra 14 833 827 elevi și 647 250 studenți.

OCROTIREA SĂNĂTĂȚII: În 1975 Germania avea 877 995 paturi spital și 134 566 medici.

RELAȚII INTERNAȚIONALE: Germania deținea în anul 1974 relații diplomatice cu 129 de state și era membru al ONU, UNESCO și a altor 85 de organizații internaționale guvernamentale.

BIBLIOGRAFIE

1. „Statele Lumii de la A la Z” –Horia C. Matej; Silviu Neagu; Ion Nicolae-Editura Științifică și Enciclopedică.
2. „Statele Lumii”-Nicolae Șteflea; Nicolae Gheorghiu; Victor Dumitrescu-Editura didactică și pedagogică
3. „Manual clasa a VII-a”-Constantin Furtună- Editura didactică și pedagogică